

[Krag.]

det meget skarpt understreget, at saadanne Motiver, som i Virkeligheden kun er Gentagelser af den paagældende Paragraf, eller som kun siger, at man har ment at burde foreslaa, eller at Bestemmelsen gaar ud paa eller lignende, er ganske ligegyldige og faktisk ikke oplysende, hvilket vedkommende Jurist har Ret i.

Jeg vil derfor gerne begynde med at udtale min Tilfredshed med, at det, hvad Motiverne til det foreliggende Lovforslag angaar, er anderledes. Jeg vil gerne komplimentere den højtærede Minister for de udførlige Oplysninger, der her er givet, og som jo gør det muligt gennem Motiverne at følge hele denne Sags Forhistorie paa fyldestgørende Maade og at følge de Begrundelser, som har været bestemmende for den højtærede Minister med Hensyn til at foretage visse Ændringer i og Tilføjelser til de Forslag til Ministeransvarlighedslovgivning, som fremsattes af Venstregeringerne i Aarene fra 1905 til 1910. Trods de Anstrengelser, som i disse Aar blev gjort fra de nævnte Regeringers Side, for at Løfteparagraffen i Grundloven om en Ministeransvarlighedslov kunde blive indfriet, saa lykkedes det jo ikke at komme til Ende med Sagen, og Grunden var, som det ogsaa er fremhævet af den ærede socialdemokratiske Ordfører, den, at de politiske Forhandlinger paa den Tid endnu fandt Sted inden for Provisorietidens Slagskygge. Det var, som det ogsaa er nævnt i Motiverne, de fra Provisorietiden nedravede Spørgsmaal om Afholdelse af Statsudgifter, som ikke var bevilget, om Retten til at udstede foreløbige Love, efter at man havde befriet sig for en Rigsdag, som man vidste ikke vilde vedtage en saadan Lov, det var disse Problemer, som jo ogsaa havde fundet Udtryk i Ministeransvarlighedslovforslagene, som bevirkede, at hele Arbejdet med denne Sag, hvor energisk man end satte ind deri, strandede. Motiverne indeholder en tilfredsstillende og fyldig Redegørelse for Forløbet af denne Sag, hvad Modsetningsforholdet mellem de to Tings Flertals Opfattelse angaar, og derfor kan der ogsaa være Anledning til i en Ministeransvarlighedslovgivning nu ikke paa samme Maade, som Tilfældet var dengang, at understrege disse Problemer, men jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at den umaadelige Stigning i Statsbudgetterne, der har kendetegnet den senere Tids Udvikling — hvad der jo er den højtærede Ministers egne Ord i Motiverne —, gør det nødvendigt ogsaa nu, at en Ministers

Ansvar for ubevilgede Statsudgifters Afholdelse fastslaas.

Det er utvivlsomt, som ogsaa den højtærede Minister udtaler, stadig af stor Vigtighed, at et saadant Ansvar klart fastslaas. Jeg mener endogsaa, at netop den Begrundelse, den højtærede Minister giver, netop Hensynet til den umaadelige Stigning i Statsbudgettet, der har kendetegnet de senere Aars Udvikling, og som har lagt saa overordentlig voldsomme Byrder paa Skatteyderne gennem den Højde, som det nuværende Statsbudget er kommet op paa, gør et skærpet Ansvar for Afholdelse af ubevilgede Udgifter aldeles nødvendigt og har stærkt forøget Vigtigheden deraf, synes jeg, i Sammenligning med Forholdene i Aarene fra 1905 til 1910. Det er jo afgjort rigtigt, at de taarnhøje Vanskeligheder, der ved Begyndelsen af Aarhundredet forelaa for Udformningen af en saadan Lovgivning, nu er svundet ind til lidet eller intet som Følge af Styrkelsen af den hævdvundne parlamentariske Statsskik, som ogsaa den ærede socialdemokratiske Ordfører pegede paa, og ogsaa som Konsekvens af Indholdet af Grundloven af 1915, som jo paa det Punkt forhaabentlig, hvis vi naar til et Etkammerssystem med eller uden Alkove, helt vil bringe Diskussionen om disse Spørgsmaal ud af Verden, især hvis saa ogsaa Flertalspartierne vilde indføre en anden Taktik end den Moskusoksetaktik, som et æret Medlem af dette Ting forleden Dag talte om, og som altid bringes til Anvendelse, saa saare der er Tale om en Ministers særlige Ansvar i denne eller hin specielle Situation over for dette eller hint specielle Forvaltningsproblem eller Administrationen af denne eller hin Lov. Thi det er jo i Virkeligheden det nødvendige Korrektiv til den omtalte Statsskik, at en saadan Taktik ikke i Fremtiden anvendes. Hvis den fortsat skal det, er Problemet efter min Mening lige saa levende i Dag, som det var gennem de Aar, da man beskæftigede sig med Ministeransvarlighedslovgivning i Fortiden.

Men som Lovforslaget her er affattet, kan jeg tilsige mit Partis Medvirken til Gennemførelse af en saadan Lovgivning.

Lovforslaget er jo opbygget paa Venstregeringens Forslags Grund, med Ændringer, der næsten som Regel afsvækker Ministrenes Ansvar i Sammenligning med det Ansvar, som man dengang mente burde paalægges, og som man ogsaa stillede Forslag om. Jeg skal nu ikke her gaa i Enkeltheder, det er der næppe Grund til,